

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 91/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. marca 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. arch. E. L., K., zastúpenej advokátkou JUDr. D. S., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 79/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. arch. E. L. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. februára 2009 doručená sťažnosť Ing. arch. E. L., K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. D. S., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 79/08.

Právna zástupkyňa sťažovateľky v sťažnosti uviedla, že sa „... v mesiaci január 2009 podaním sťažnosti na prieťahy v odvolacom konaní pred Krajským súdom v Košiciach domáhala rozhodnutia v jej veci, ktorá sa nachádza v štádiu odvolacieho konania pred Krajským súdom v Košiciach a je vedená pod sp. zn. 4Co79/08, vzhľadom na skutočnosť, že jej súdny spor sa vlečie už 6 rok a nie je ukončený právoplatným rozhodnutím súdu...

Listom zo dňa 16. 2. 2009 predseda Krajského súdu v Košiciach uznal sťažnosť sťažovateľky za dôvodnú z tzv. objektívnych príčin... preto rozhodnutie vo veci sťažovateľky možno očakávať najneskôr do konca I. polroka 2009...

S takýmto pomalým postupom Krajského súdu v Košiciach sťažovateľka nie je spokojná...“ a domnieva sa, že „...Krajský súd v Košiciach porušuje jej právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručené čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote, zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...“.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Krajský súd v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4Co 79/08 porušil základné právo Ing. Arch E. L. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

Krajskému súdu v Košiciach prikazuje konať vo veci vedenej pod sp. zn. 4Co 79/08 bez zbytočných prieťahov.

Ing. Arch E. L. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 1.000.-Eúr, ktoré jej je povinný Krajský súd v Košiciach vyplatiť v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Krajský súd v Košiciach je povinný vyplatiť Ing. Arch E. L. trovy konania 245,71 Eúr do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu na účet advokátky JUDr. D. S., K.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípade namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je s účinnosťou od 1. apríla 2005 týmto prostriedkom sťažnosť adresovaná predsedovi príslušného súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 2. februára 2009 sťažnosť na prietahy predsedovi krajského súdu, ktorý v odpovedi zo 16. februára 2009 uznal sťažnosť za dôvodnú a uviedol, že rozhodnutie vo veci je možné očakávať najneskôr do konca prvého polroka 2009.

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 zákona o súdoch považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení na nápravu a odstránenie protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená 22. februára 2009, šesť dní po vyhotovení odpovede na sťažnosť na prietahy predsedom krajského súdu, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľky iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda krajského súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, III. ÚS 85/06).

Pokračujúca nečinnosť krajského súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ale ústavný súd to v súčasnom období nemôže posúdiť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky na základe týchto zistení dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na prietahy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127

ústavy na ďalšie konanie, pretože ústavný súd pridŕžiavajúc sa doterajšej stabilizovanej judikatúry považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu dostatočný časový priestor na prijatie opatrení na nápravu a odstránenie protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2009